

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **Z. K.**
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2020, č. j. KUKHK-15040/DS/2020-3 Er,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Jičín, odbor dopravy (dále jen „městský úřad“), zaslal žalobci dne 29. 1. 2020 oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce podal proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů námitky podle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (dále jen

„zákon o silničním provozu“). Městský úřad rozhodnutím ze dne 5. 3. 2020, č. j. MUJC/2020/2630/DOP/LU, tyto námitky zamítl a potvrdil provedený záznam. Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí městského úřadu odvolání, které žalovaný zamítl v záhlaví specifikovaným rozhodnutím.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

2. Žalobce předně namítl, že žalovaný se nezabýval důkazními prostředky přiloženými k odvolání, jimiž byla rozhodnutí jiných odvolacích správních orgánů. Konkrétně se jednalo o rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, a ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014. Dle jeho názoru se tato rozhodnutí vztahovala ke skutkově obdobným věcem, přičemž správní orgány v daných případech posuzovaly i dílčí podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) z hlediska, zda mohou být způsobitelným podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče.
3. Závěry obsažené v těchto rozhodnutích o vadách pokutových bloků zakládající jejich nezpůsobilost být řádnými podklady pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče by dle žalobce měly být respektovány i jinými správními úřady. Vyjádřil přesvědčení, že by mezi krajskými úřady měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Tytéž správní orgány v jiné místní působnosti by neměly postupovat a rozhodovat odlišným způsobem. Připomněl zásadu legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně.
4. Žalobce v odvolání napadal jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný však tyto podklady neposuzoval, vycházel pouze z oznámení věcně příslušných oddělení policie o tom, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán a o němž bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Nebyl proto dostatečně zjištěn skutkový stav a žalovaný nemohl porovnat jednotlivá oznámení s rozhodnutím vydaným v blokovém řízení.
5. Z jednotlivých rozhodnutí z blokových řízení by pak dle žalobce měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí žalovaný, je dle jeho názoru nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.
6. Žalobce dále popsal několik typových případů, kdy rozhodnutí z blokového řízení není dle jeho názoru způsobitelným podkladem pro záznam bodů. Například v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti označil za nedostatečný popis přestupkového jednání formulace „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“. V případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem považuje za nedostatečný popis jednání ve formátu „*telefonování za jízdy aj.*“. Rovněž při porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem považuje za nedostatečný popis jednání ve formátu „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP,*

pásky“. Z rozhodnutí musí být dle žalobce také zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně.

7. K pokutovým blokům ze dne 6. 6. 2016, 9. 5. 2018, 5. 4. 2019, 25. 1. 2020, z nichž správní orgány vycházely v posuzovaném případě, žalobce uvedl následující:

- V kolonkách č. 1 - 4 není přesně zajištěna osoba přestupce, kdy údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, například požadavek na uvedení rodného čísla a data narození. Rovněž ověření totožnosti není dle popisu uvedeného v předmětném rozhodnutí dostačující.
- V kolonce č. 5 není přesně zajištěna doba spáchání přestupku, kdy zde není přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně. Dále v inkriminovaném rozhodnutí není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce zde není úplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce. Obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupkového jednání dojít. Z popisu přestupkové jednání, tak jak je v rozhodnutí uvedeno, nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsání jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti, zapsaná ve zkratkovitém zápisu, kdy z tohoto není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení § 18, ovšem již ne jakého bodu či písmena atd.
- V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit a opět vyplývá pouze jednoznačné označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body atd. již nikoli, což je zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání vada značná, která znemožňuje přesné určení tohoto jednání a tedy i odpovědnost účastníka za toto jednání. S ohledem na zápis též znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje v této kolonce jsou dále při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu také částečně nečitelné a tím dále potvrzují formální nesprávnost napadeného rozhodnutí.
- V kolonce č. 7 není zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možní ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené, tedy výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.
- V kolonkách č. 8 - 9 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a vlivem zápisu zde není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí také není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.

8. Podle žalobce zmíněné pokutové bloky nejsou způsobilé být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť jednotlivé přestupky v nich nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny. Není tedy patrné komu, kdy a kde a

potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. Předmětné pokutové bloky nesplňují požadavky, jež na ně klade judikatura Nejvyššího správního soudu.

9. K rozhodnutí ze dne 21. 4. 2017, č. j. MuJc/2017/9520/DOP/StJ (dále též „příkaz“), žalobce uvedl následující:
- Z napadeného rozhodnutí jsou zjevné nedostatky v náležitostech, které způsobují nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Žalobce spatřuje nedostatek v tvrzeném porušení povinnosti stanovené v § 7 zákona o silničním provozu, protože „*k obrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržené ohleduplnosti účastníka*“. Městský úřad dále neprokázal naplnění materiální stránky přestupku. Z příkazu není patrné, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku, a žalobce na místě uváděl skutečnosti, které by mohly zpochybnit jeho odpovědnost za přestupek. Městský úřad proto pochybil, pokud ve věci nenařídil ústní jednání a nezjistil jednoznačně pohnutky žalobce. Příkaz se tedy jeví nepřezkoumatelným, protože nelze určit místo spáchání přestupku ani jeho podstatu.
10. Žalobce z uvedených důvodů navrhl, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že pokutové bloky, na jejichž základě byly v evidenční kartě žalobce v registru řidičů zaznamenány jednotlivé přestupky a stanovený počet bodů, jsou vyplněny přezkoumatelným způsobem. Skutek je dostatečně individualizován, protože z kombinace všech údajů vyplněných v pokutovém bloku je patrné, jakého jednání se žalobce dopustil, a kdy a kde se tak stalo. Podle uvedených údajů tak není pochyb o tom, že se žalobce dopustil předmětných přestupků.
12. Ke zpochybnění způsobilosti pokutových bloků jako podkladu pro záznam bodů v registru dojde dle žalovaného jedině tehdy, pokud na daném pokutovém bloku není jednání konkrétně a individuálně vůbec vymezeno. To ale není případ projednávané věci. Z podkladů, které jsou součástí správního spisu, vyplývá, že žalobce spáchal přestupky jednáním zařazeným do bodového hodnocení a v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu, proto byly v registru řidičů zaznamenány body ve stanoveném počtu.
13. Žalovaný má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti, včetně posouzení závažnosti jednání. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání. Navrhuje proto, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). O věci samé rozhodl bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s takovým projednáním věci udělili souhlas dle § 51 odst. 1 s. ř. s.
15. Předmětem přezkumu v této věci je rozhodnutí o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Příslušný obecní úřad obce

s rozšířenou působností zaznamenaná řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení, stanovený počet bodů ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek (§ 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu). Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c zákona o silničním provozu). Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f zákona o silničním provozu).

16. Rozsah řízení o námitkách vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44, podle něž „[s]právní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci.“
17. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění (viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010 – 59).
18. K blokovému řízení pak Nejvyšší správní soud setrvale judikuje (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20), že se jedná o zjednodušené řízení, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje § 84 a § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích [s účinností od 1. 7. 2017 § 91 a § 92 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich].
19. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku č. j. 7 As 94/2012 – 20, pokutový blok nelze po obsahové stránce posuzovat „s rigidní přísností (...) Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85

odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“

20. Shodně se k dané problematice Nejvyšší správní soud vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013, č. j. 4 As 8/2013 – 27, v němž mimo jiné uvedl, že „je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“
21. Žalobce v nyní projednávané věci předně namítl, že žalovaný vůbec neposuzoval způsobilost podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný údajně vycházel pouze z oznámení věcně příslušných oddělení policie o tom, že žalobce měl spáchat přestupek. Postupoval tak odlišně, než ve skutkově obdobných věcech postupuje například Krajský úřad Moravskoslezského kraje, který posuzuje i dílčí podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) z hlediska, zda mohou být způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče (viz výše body 2 - 4 rozsudku).
22. Krajský soud shledal uvedenou námitku nedůvodnou. Správní orgány v tomto případě nepostupovaly jinak, než je obvyklou praxí. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného i jemu předcházejícího rozhodnutí městského úřadu je patrné, že správní orgány vycházely nejen z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, ale také z kopií jednotlivých pokutových bloků, které si městský úřad vyžádal od příslušných orgánů (a které jsou součástí soudu předloženého správního spisu). U těchto podkladů pak ověřovaly, zda splňují náležitosti pro záznam bodů a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchaným přestupkům.
23. K této námitce je třeba uvést, že ze správního spisu je zřejmé, že zmiňované rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, ale ani žádné jiné rozhodnutí nebylo přílohou doplněného odvolání ze dne 6. 4. 2020. Dále krajský soud konstatuje, že tento žalobní bod je svou formulací zcela obecný a bez jakékoli přímé spojitosti s osobou žalobce.

Žalobce namítá, že se žalovaný nezabýval předloženými důkazními prostředky, ovšem nevyjádřil konkrétní spojitost těchto důkazních prostředků s jeho řízením a neuvedl, v čem spatřuje souvislost s jeho věcí. Pouze na jasně a srozumitelně formulované námitky ve vztahu k projednávané věci však může správní orgán a následně i správní soud konkrétně reagovat. V daném případě pak tedy lze obecně uvést, že krajský soud neshledal, že by v nyní projednávaném případě postupovaly správní orgány jinak, než je obvyklou praxí, tj. že by neposuzovaly jednotlivé podklady pro záznam bodů v registru bodů u žalobce z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu. To posuzovaly detailně u každého jednotlivého případu, jak vyplývá z podkladů založených ve správním spise a z odůvodnění napadeného rozhodnutí.

24. Žalobce dále v obecné rovině popsal typové případy, kdy rozhodnutí z blokového řízení není dle jeho názoru způsobilým podkladem pro záznam bodů. Následně označil vady, které dle něj vykazují jednotlivé pokutové bloky a příkaz, jež byly podkladem pro záznam bodů v posuzovaném případě (viz výše body 5 - 9).
25. Krajský soud k těmto námitkám nejprve obecně konstatuje, že ačkoliv se žalobce dovolává judikatury Nejvyššího správního soudu vymezující obsahové náležitosti pokutových bloků, závěry této judikatury výrazně dezinterpretuje. Žalobce se mylí, pokud tvrdí, že není přípustné, aby pokutový blok byl vyplněn za užití strohých a zkratkovitých formulací. Jak je patrné z výše citovaných rozsudků, Nejvyšší správní soud naopak výslovně dovozuje, že popis přestupku na pokutových blocích může být zestručněn a uveden v hovorové formě a že může obsahovat strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.
26. Žalobce konkrétně rozporuje podklady pro záznam bodů do registru řidičů u jeho osoby celkem ve čtyřech případech přestupků projednaných v blokovém řízení, a to přestupků spáchaných ve dnech 6. 6. 2016, 9. 5. 2018, 5. 4. 2019 a 25. 1. 2020, a současně v případě příkazu, jímž městský úřad rozhodl o přestupku ze dne 23. 3. 2017.
27. Krajský soud ověřil, že na všech pokutových blocích, na nichž jsou zaznamenány přestupky ze dne 6. 6. 2016, 9. 5. 2018, 5. 4. 2019 a 25. 1. 2020, je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo (resp. datum narození), jeho adresa místa pobytu, uvedeno ověření totožnosti (dle občanského průkazu či lustrací za pomoci fotografie z evidence obyvatel), na pokutových blocích je jeho podpis (což ostatně ani nerozporoval). Pokutové bloky jsou opatřeny otiskem razítka Policie České republiky nebo městské policie.
28. Pokud jde o specifikaci místa spáchání přestupku, u všech přestupků žalobce namítl, že z rozhodnutí není jednoznačně seznatelné místo spáchání přestupku, že není uvedena kilometráž komunikace, ani přesné místo spáchání přestupkového jednání.
29. Krajský soud ověřil, že na pokutovém bloku u přestupku ze dne 6. 6. 2016 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „*Silnice I/35, obec Libuň u č.p. 139*“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 9. 5. 2018 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „*ul. Markova 142; Jičín*“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 5. 4. 2019 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „*Dolní Lánov I/16 u č.p. 82*“ a na pokutovém bloku u přestupku ze dne 25. 1. 2020 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „*Čistá u Horek č.p. 190, I/16 směr Jičín*“.

30. Dle krajského soudu jsou shora uvedené specifikace místa spáchání přestupků dostatečné, neboť z pokutových bloků je zřejmé, kde k přestupku došlo. Pokud je uveden jen název obce, příp. ulice i bez čp. nebo jiné specifikace, či pouze název obce, ani tak zaznamenané místo není s to zpochybnit způsobilost takového pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru. Jestliže byl žalobce v obci uvedený na bloku v konkretizovaný den a čas kontrolován hlídkou Policie ČR nebo městskou policií a ze záznamů na pokutovém bloku vyplývá, že vozidlem (specifikovaným registrační značkou) porušil některou povinnost stanovenou na bloku uvedeným ustanovením zákona o silničním provozu, přičemž žalobce byl s tímto zjištěním srozuměn (což stvrdil svým podpisem), pak nevznikají žádné pochybnosti o místě spáchání konkrétního přestupku, ani o jeho záměně s jiným přestupkovým jednáním apod. To žalobce ani netvrdí, ostatně kromě obecné námitky neuvedení přesnější specifikace místa spáchání přestupku ani on k tomu nic dalšího, tj. jaký důsledek spojuje s neuvedením přesnější specifikace místa, neuvedl. K tomu je nutno současně konstatovat, že ani ze shora citované judikatury Nejvyššího správního soudu nelze dovodit, že by při popisu místa spáchání přestupku bylo na pokutovém bloku nezbytně nutné uvádět číslo komunikace a její kilometrové místo nebo v malé obci, která často nebývá členěna na ulice, vypisovat číslo popisné domu (nebo jinou bližší identifikaci), kde mělo k přestupkovému jednání dojít.
31. Soud zároveň poznamenává, že městský úřad se dopustil chyby při kontrole údajů na pokutovém bloku ze dne 25. 1. 2020. Zde se v rámci vymezení místa spáchání přestupku podává následující: „*Čistá u Horek č.p. 190, I/16 směr Jičín*“. V oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 27. 1. 2020 a stejně tak zejména v rozhodnutí městského úřadu (str. 12) se uvádí, že místem spáchání přestupku je „*Čistá u Horek u č.p. 1, I/16 Dolní Kalná*“. Z citovaných částí lze zjistit neshodu v popisu čísla popisného domu a v popisu směru jízdy. Krajský soud i přes to považuje zachycení místa spáchání nehody za dostatečné. Předně je nutné odkázat na vymezení v předchozím bodě rozsudku, v němž soud vyložil, že není potřebné vypisovat číslo popisné domu, kde mělo k přestupkovému jednání dojít, nebo uvádět jinou bližší specifikaci, pod níž je možné zahrnout právě např. směr jízdy, a to zvláště v případě, kdy se jedná o přestupek spočívající v jízdě bez použití bezpečnostních pásů. Zachytil-li tedy městský úřad špatné údaje o číslu popisném a směru jízdy přestupce, nepřivozuje to automaticky nezpůsobilost pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru řidičů. Tento závěr je možné učinit především na základě skutečnosti, že daný pokutový blok ze dne 25. 1. 2021 splňuje všechny náležitosti tak, jak byly vymezeny v předchozích částech rozsudku (srov. zejména body 18 až 20 odůvodnění rozsudku) a jak bude také vyloženo následně v bodech zabývajících se vymezením přestupkového jednání.
32. Pokud jde o přestupkové jednání, krajský soud ověřil, že na všech pokutových blocích je vyplněna doba spáchání přestupku (čas s přesností na minuty) a místo spáchání (viz shora). Na pokutovém bloku u přestupku ze dne 6. 6. 2016 je dále uvedeno „*rychlost v obci R 50/65/62 km/h § 18/4 z.č. 361/2000 Sb.*“ a že pokuta byla udělena za přestupek podle „*§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.*“. Na pokutovém bloku u přestupku ze dne 9. 5. 2018 je dále uvedeno „*řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Lékařské potvrzení nevlastní. Porušil ust. § 6/1a z. č. 361/2000 Sb.*“ a že pokuta byla uložena za přestupek dle „*§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.*“. Na pokutovém bloku u přestupku ze dne 5. 4. 2019 je dále uvedeno „*§ 18/4 z. č. 362/2000 Sb., [...] 50/65/62 - rychlost*“ a že pokuta byla uložena za přestupek dle „*§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.*“. Konečně na pokutovém bloku u přestupku ze dne 25. 1. 2021 je dále uvedeno „*řidič nebyl připoután bezpeč. pásem*“.

za jízdy + nepředložil ŘP, [...] § 6/1a + 6/7a z. č. 361/2000“ a že pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“.

33. Krajský soud má za to, že přestupkové jednání bylo ve všech pokutových blocích popsáno dostatečně a není žádných pochyb o tom, jakého přestupkového jednání se žalobce v jednotlivých případech dopustil. Ostatně žalobce ani neuvádí žádné konkrétní důvody, proč by tomu u některého z těchto pokutových bloků mělo být jinak. Krajský soud opětovně připomíná, že blokové řízení má méně formální povahu a pokutový blok nelze po obsahové stránce srovnávat s jinými rozhodnutími vydávanými správními orgány. Zejména z praktických důvodů (tj. s ohledem na velikost pokutového bloku, terénní podmínky, za kterých je vydáván, a omezený časový prostor při jeho vydání) je zcela odůvodnitelné uvádění zkratk, hovorových výrazů a strohých formulací.
34. Pokud jde o použité zkratky v číselném formátu „R 50/65/62 km/h“, lze vzhledem k dalšímu obsahu předmětných bloků dospět k jednoznačnému závěru (navíc to bylo vyjádřeno i slovně), že žalobce při řízení motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v místě měření. Vymezení protiprávního jednání vyplývá ze shora uvedeného popisu přestupkového jednání a současného odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu, z něhož vyplývá, o jaké porušení zákona o silničním provozu se jednalo (překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci nebo mimo obec). Tři číslce uvedené v popisu přestupku na pokutových blocích proto s ohledem na uvedené nelze vyložit jinak, než že první údaj značí možnou maximální povolenou rychlost, další údaj znamená rychlost naměřenou žalobci a třetí údaj znamená rychlost po zohlednění možné odchylky měřicího zařízení. Údaj uvedený ve zmíněném číselném formátu je tedy zcela srozumitelný a odpovídá právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován.
35. Shora popsané specifikace přestupkových jednání tedy splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na jednotlivých pokutových blocích uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo.
36. Neobstojí ani námitka, že jde o vadnou právní kvalifikaci, pokud je na pokutovém bloku v kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ uveden údaj „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ atd. Zkrácenou formulaci příslušných ustanovení namísto jejich přesného vypsání jako „§ 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb.“ lze bezpochyby akceptovat, neboť jde o formulaci obecně užívanou a zcela srozumitelnou. I s ohledem na shora citované právní závěry plynoucí z judikatury Nejvyššího správního soudu je nutno považovat takovou právní kvalifikaci spáchaného přestupku na pokutovém bloku za zcela dostačující.
37. Pokud jde o příkaz, jímž městský úřad shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku dne 23. 3. 2017, i ten představuje způsobilý podklad pro záznam bodů do registru řidičů. Městský úřad jím rozhodl, že se žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o silničním provozu, neboť porušil povinnost dle § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona. Z příkazu vyplývá, že žalobce se popsaného přestupku dopustil dne 23. 3. 2017 v Jičíně, v ulici 17. listopadu, ve směru od ulice Riegrova, tím, že při řízení držel v ruce telefonní přístroj. Lze konstatovat, že rozhodnutí obsahuje veškeré náležitosti, které na něj klade § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s. ř.“) či v té době účinný zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v § 77. Příkaz obsahuje výrok, odůvodnění,

poučení a je v něm určitým a srozumitelným způsobem vymezen skutek, jímž se žalobce dopustil předmětného přestupku. Žalobní námitky ohledně neprokázání naplnění materiální stránky přestupku, zpochybnění odpovědnosti za přestupek, nenařízení ústního jednání či nedostatečného zjištění pohnutek účastníka krajský soud dále neposuzoval, jelikož nemůže v projednávané věci hodnotit, zejm. zda se daný skutek stal, zda je přestupkem, zda jej spáchal žalobce, či zda správní orgán spáchání skutku žalobcem prokázal. Soud totiž nemůže v řízení dle § 65 s. ř. s. v namítaném rozsahu příkaz přezkoumávat, bez ohledu na povahu přezkumu rozhodnutí správních orgánů o námitkách účastníků řízení proti záznamu bodů v registru řidičů, která jeho přezkum rovněž vylučuje. K tomu viz rozsudek NSS ze dne 24. 3. 2016, č. j. 3 As 8/2014 - 78, dle něhož „[p]říkaz, ať již vydaný dle ustanovení § 87 zákona o přestupcích či dle § 150 správního řádu, je specifickou formou správního rozhodnutí, použitelnou při ukládání povinností jeho adresátovi. Zmiňovaná specifičnost se projevuje nejen v tom, že jeho vydání může být prvním úkonem ve správním řízení, ale také v tom, že jej lze zcela právně odklidit úkonem jeho adresáta, a to odporem. Již samotným podáním odporu je příkaz zrušen (§ 87 odst. 4 věta druhá zákona o přestupcích, § 150 odst. 3 věta druhá správního řádu) a v řízení se pokračuje, jako by příkaz vydán nebyl. Pouze za situace, kdy příkaz není napaden (včas podaným) odporem, nabývá účinků pravomocného správního rozhodnutí (§ 87 odst. 5 zákona o přestupcích, § 150 odst. 3 in fine správního řádu). Je tedy zřejmé, že je-li napaden de iure existující příkaz, znamená to, že proti němu jeho adresát nebrojil včas podaným odporem; v takovém případě ovšem tento správní akt nemůže být podroben soudnímu přezkumu, neboť by tím byla porušena jeho subsidiární povaha, vyjádřená v ustanovení § 5 s. ř. s.“

38. Krajský soud uzavírá, že zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích a příkazu) identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo relevantně zpochybnit způsoblost jednotlivých rozhodnutí o přestupku (pokutových bloků a příkazu) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.

V. Závěr a náklady řízení

39. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
40. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 24. června 2021

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu